

dneve, kakor smo jih mi doživeli. — Po končanem govoru g. dr. Vošnjaka, kateremu sledé navdušeni živioklici, se kmetski posestnik Isidor Selič iz Pečovja v imenu kmetских volilcev zahvaljuje g. dr. Vošnjaku za njegov poučljivi govor in mu izreče popolno zaupanje in zahvalo volilcev za njegovo vstrajno delovanje v prid slovenskih kmetov in Slovencev sploh. (Splošno pritrenje.)

Iz Vitanja. (Šola, kmetski prijatelj.) Ob novem letu zamoremo tudi mi iz našega zanimivega kraja svetu naznaniti, da v preteklem letu nismo spali, ampak delali, in dodelali novo šolsko poslopje; res lepo poslopje vsaj za videti. Stalo je tudi ne malo denarjev; pa ker je veliko stalo, upali smo, da bo tudi obilen sad prineslo. Upanje naše se je spremenilo v strah, ko smo zvedeli, da med šolske otroke hodi „lisjak“. In kamor lisjak pride, navadno ne koristi, ampak če ravno ničesar odnesti ne more, vsaj svojo dlako trosi. Mi bi radi oblasti, ktere imajo nad šolo bedeti, vprašali, jeli prav, da otroci časnike, kteri niso za otroke pisani, v roke dobivajo. Jeli koristno nežnim srcem otroškim, če tako otroci berejo o prepirih, umorih, samomorih, tatvinah in o rečeh, kterih nočemo več naštevati, kaj? Ko bi vedeli starši, kak strup so taka berila mlademu srcu za prihodnje življenje, bi jim se pač morali otroci v srce usmiliti. — Tožbo zoper to postopanje smo vložili. Bog daj na korist mladeži.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesarjevič Rudolt je na vratni bolezní zbolel in potovanje meseca februarja v južne kraje namenjeno odložil. — Za Koroško vsled povodnji zadeto je ministerstvo dovolilo 128.000 fl. podpore; — V gospodsko zbornico pozvanih je 5 novih gospodov: grof Grünne, Čedik, Reinelt, baron Risenfels in grof Panovski, večjidel sami konservativci ali vsaj prijatelji vladini; nemški liberalci pa samo sline cedijo in se jezijo. — Državni zbor je zopet skupaj, dalmatinski poslanci niso hoteli več vstopiti ker je fml. Jovanovič nemško namesto hrvatskega uradovanje zaukazal. Ko je minister grof Taaffe to izvedel, uničil je on in minister Pražak neopravičeni ukaz Jovanovičev, uradni jezik v Dalmaciji je zopet slovansko-hrvatski, kar zopet nemške liberalce (Tagespošto) strašno grize. — Čehi dobijo uže jeseni medicinsko fakulteto na svojem vseučilišču v Pragi, prihodnim českim doktorjem zdravilstva se bode torej kmalu vse razglagalo v maternem jeziku českem. Velik uspeh. — Minister finančni vitez plem. Dunajevski je državnemu zboru predložil 4 postavbe, ki bodo davek pridobinski (Erwerbsteuer) za 7 milijonov zni-

žale, a davek od denarja naloženega v raznih rentah itd. pomnožile za 11 mil. (do 13 mil.), dalje dohodninski davek za 3 milijone. Tako bodo davkarska bremena ubožnejšim ljudem znatno polajšana, a premožnejši in sploh denarna gospoda pa bode morala več plačevati, sedaj plačuje malo ali nič od časih prav velikih dohodkov. Tako je prav, državi treba peněz, a ti se naj jemljejo tam, kder so. — Župani ljubljanske okolice so sklenoli slovenski uradovati glavarstva pa prositi, da od inod prišedša pisma nemška, italijanska itd. prestavijo in torej poslovenjena dopošljejo srenjam. Tudi so sklenoli vse občinske napise in table nemške odpraviti in jih zameniti s slovenskimi! To je velevažen sklep, ki bode kedaj tudi drugod posnemovan.

Vnanje države. Princ Napoleon, stričnik cesarja Napoleona III., je v Parizi dal oklic pribiti, v katerem pravi, da republikanci Francosko spravljajo na nič ter da naj njega izvolijo v cesarja, kajti on je pravi dedič Napoleonske dedščine. Republikanska vlada pa je dala oklice s sten strgati in princa Napoleona zapreti. — Angleški minister Gladstone, belgijski kralj Leopold in švedska kraljica so zboleli. — Nemški poslanec Windhorst nasvetuje, naj se izgnani škofje pokličejo domov pa Bismark se dela, kakor da bi tega ne čul. — Ruski car prebiva zopet v Petrogradu. V mestu Berdičev se je cirkus, kder ljudje in konji igraje se dirjajo, po nesreči užgal: zgorelo je več kakor 300 ljudij, večjidel Judje. — Iz Italije so poročali, da je nekdo kralja hotel ubiti pa ni bilo res. — V Rumelijo hočejo baje turški roparji vdreti, za njimi pa najbržej turška vojska; turški namestnik Aleko-paša se je sprl z ruskimi oficirji v rumeljske vojski. Čudne reči poročajo iz Carigrada; turški sultan ima okolo 300 bab, zvečinoma so Čerkesinje, nedavno je pa teh mnogo nagnal in si drugih vzel, bržčas sorodniki izgnanih Čerkesinj pa so orožani vlomili v palačo, da bi sultana zaklali; toda pred zadnjo hišo trčijo na stražo, na Albance, ki jih postrelijo ali vjamejo in tako sultana rešijo. — Veseli glasi dohajajo enkrat iz Rusije; uže od l. 1864 v prognanstvu živoči nadškof Fialkovski prejel je od carja veliki red ali orden Aleksandra Nevskija; to kaže, da je ruska vlada res mir sklenola s papežem, da toraj preneha preganjanje katoličanov in tudi Poljakom se utegne boljše goditi. Bog daj!

Za poduk in kratek čas.

Ženitvanski obredi.

(V okolici Slovensko-bistriški.)

II. Ko svatje pridejo iz cerkve, gredó po navadi najrajši v kako oštarijo ali gostilnico